

”הצוענים של יפו” מאת נסים אלוני

דמות: בוגו

אני הכרתי פיל.
סוג נקבה. קראו אותה קליאופטרה.
המאלף שלה- שמו היה ברנבה לויצקי- בן אדם עם השכלה סודית-
כשהיה גוזז לה את הציפורניים היה שר לה תפילות של יהודים. כל מיני.
שיהיה גשם. שיהיו ילדים. שהחיים יזכרו את המתים.
(פתאום, צוחק צחוק מוזר) בסוף, כשנהייתה זקנה, אולי שש טון, באו לה
קפריזות. הרגה שלושה.
קליאופטרה... סיפרתי לך סמול?
איך? מאיפה? למה? מה נכנס במוח של קליאופטרה?...
פעם, באמצע התפילה, גמרה עם ברנבה לויצקי...
האדון מצינטי אמר לגמור איתה.
לא יכלו להכניס לה כדור בעין מפני שהבטיחו את הגולגולת למוזאון.
לקחו שני פילים טובים, קשרו אותם לקליאופטרה וככה הלכו מחוץ
לעיר.
הכניסו לה- מהצד- אולי שבעים כדורים.
שום דבר. היא חשבה שכועסים...
הכניסו לה עד מאה שש. ספרתי.
הביטה עם עיניים קטנות, לא ראו שפעם שמעה תפילה...
כשנפלה עוד היתה נושמת. האדון מצינטי נתן לה בעיטה. מתה.
שש טון.
לא סיפרתי לך, סמול?...